

omhandlede Bestemmelser, der erstatter de fornævnte Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven, hvile, saa længe Loven om Beskæftigelse gælder.

Uanset dette Forhold har man dog ikke i den i de almindelige Bemærkninger anførte økonomiske Oversigt fradraget det Beløb til Nødhjælpsarbejder, der i Arbejdsdirektørens Opgørelse er anslaaet til 500 000 Kr., idet denne Udgift, selv om Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse gennemføres, dog skal afholdes af Arbejdsløshedsfonden.

ad b) Da Dansk Landarbejderforbund er blevet sammensluttet med Dansk Arbejdsmands Forbund, foreslaar man Bestemmelsen om, at Dansk Landarbejderforbund skal have mindst 1 Repræsentant i Socialministeriets Arbejdsudvalg, ændret saaledes, at denne Ret overgaar til Dansk Arbejdsmands Forbunds Landarbejdergruppe.

Til § 18.

Efter den nugældende Lovgivning har der ikke været nogen helt klar Linie med Hensyn til Indankning af de i Medfør af Arbejdsløshedsloven truffne Afgørelser. Da det maa anses for at være af ikke ringe Betydning, at der paa dette Omraade er fastsat enkle og ensartede Regler, foreslaas det, at der i § 34 optages en almindelig Bestemmelse vedrørende Indankning af Direktørens Afgørelser, og at der fastsættes ensartede Ankefrister for de forskellige Spørgsmaals Indankning.

Hovedsynspunktet ved den foreslaaede Rationalisering af de hidtil gældende Bestemmelser har været, at Direktøren i alle Tilfælde bør være den første Ankeinstans, og at Direktørens Afgørelser derefter skal kunne indankes for Arbejdsnævnet i alle Spørgsmaal, der vedrører Forholdet mellem det enkelte Medlem og Arbejdsløsheds-kassen, medens Arbejdsnævnet til Gengæld ingen afgørende Myndighed skal have med Hensyn til administrative Tvivlsspørgsmaal, der op-

staar mellem Arbejdsløsheds-kasserne paa den ene Side og Tilsynsmyndighederne paa den anden Side, jfr. herved den i Lovens § 36 indeholdte Bestemmelse om Nævnets raadgivende Myndighed.

Det bliver en Følge af det foreliggende Forslag, at Nævnet i Modsætning til, hvad Tilfældet er efter den nugældende Lovgivning, fremtidig bliver Ankeinstans i Sager vedrørende Medlemmernes Forseelser mod Arbejdsløsheds-kassen (§ 11, Stk. 2 og 3) og med Hensyn til Direktørens Afgørelser i Medfør af § 9, Stk. 8.

Endvidere bliver Direktøren 1ste Instans med Hensyn til Afgørelser vedrørende Medlemmernes Understøttelsesret i Medfør af § 17, Stk. 3, medens Nævnet fremtidig bliver 2den Instans. Bortset fra det naturlige i, at Sagerne i alle Tilfælde underkastes en kontormæssig Behandling — hvilket selvsagt ogsaa i Praxis finder Sted under den nugældende Lovgivning — vil der herigennem være tilvejebragt Mulighed for en hurtigere Behandling af de mere klare Sager.

Man har dog fundet det rettest, at Arbejdsnævnet i det i Lovens § 17, Stk. 6, omhandlede Tilfælde under Hensyn til disse Sagers særlige Karakter vedblivende bliver 1ste Instans.

I Overensstemmelse med det Hovedsynspunkt, der som foran anført er lagt til Grund for Indankningsreglerne, er Bestemmelserne i § 12, Stk. 2, og § 19, Stk. 3, om Arbejdsnævnets Indflydelse i visse Tilfælde paa Spørgsmaalet om Fastsættelse af Medlemsbidraget udgaet.

Til § 19.

Det findes mindre rimeligt, at en Sag, ved hvis Afgørelse der ikke er afgivet dissentierende Votum inden for det særlige sagkyndige Nævn, skal kunne forlanges underkastet en fornyet Prøvelse i Socialministeriet.